

Suđenje brojevima

Javni Tužitelj, odvjetnik, porota i optuženik su na svom mjestu na pravokutnim paralelopipedima. Prevladava absolutna tišina. Ulazi sudac, hoda polako. Sjeda na kocku višu od ostalih. Poviše njegove glave se nalazi simbol beskonačnosti (∞).

Sudac:

- Ja, jedinica, predak svih cijelih brojeva.
- Ja, jedinica, onaj koji reprezentira sve.
- Ja, jedinica, sa snagom nule i sjajem beskonačnosti, objavljujem početak ovog suđenja. (*Pauza!*)
- Gospodine tužitelju, možete izreći optužnicu.

Javni tužitelj:

Optuženi. (*Pauza*) Prekršili ste temeljni i do danas neprekršeni zakon operacija. Dopustite mi da budem preciznija. U našem svemiru, svemiru cijelih brojeva, naši građani imaju absolutnu slobodu korištenja operacija zbrajanja, oduzimanja i množenja. Samo kod operacije dijeljenja, koja je najvažnija budući je povezana s ljubavlju, postoje ograničenja. Djeljenik mora biti višekratnik djelitelja da bi se osigurala ispravnost dijeljenja i da bi rezultat dijeljenja bio opet cijeli broj. (*Sa strogoćom*) Prekršili ste taj zakon jer 7 nije višekratnik od 9, (*Povišenim tonom*) pa dobiveni rezultat teško možemo nazvati brojem!

Optuženik:

Sedam devetina. (*Čuju se glasovi publike.*)

Sudac:

Tišina. Sud još nije dopustio optuženom govoriti. Gospodine tužitelju, možete nastaviti.

Javni tužitelj:

Vas dvoje, sedmico i devetko, potomci ste dviju obitelji s velikom poviješću. S vašom nedopustivom vezom, dajete loš primjer našim građanima koji moramo bez milosti ukloniti.

Sudac:

Svjedok može pristupiti. Iz sigurnosnih razloga on će nositi oznaku x. (*Ulazi x, nosi masku.*)
Obećajete li da ćete govoriti istinu i samo istinu?

Svjedok:

Zaklinjem se na beskonačnost da će govoriti istinu i samo istinu budući da je to jedini način da olakšam svoju savjest.

Sudac:

Molim vas, recite nam što znate o slučaju?

Svjedok:

Kao i uvek, odlučio sam izaći iz svoje ćelije u vrijeme kad na ulicama nema gužve. Hodao sam dulje vrijeme i zatekao sam se u bloku zgrada između nula i jedan, kad sam shvatio da sam u vremenski usporenom polju. To je značilo da su zaljubljeni blizu mene. Krenuo sam prema njima i čekao uobičajeni spektakl letećih pravilnih poliedara koji se formiraju svaki put kad su zaljubljeni zajedno. Kad sam se dovoljno približio ostao sam bez riječi. Pred mojim su se očima sedam i devet ljubili, a iznad njihovih glava letjele su šarene sfere! Sve je bilo popraćeno glazbom koju ispuštala plutajuća vibrirajuća žica. Moram priznati da sam na trenutak stao zapanjen. No, brzo sam shvatio da je to ništa drugo nego djelo negativne beskonačnosti i nisam se zanio. Čim sam došao sebi, otrčao sam u policiju reda i morala, kao što sam i trebao, te su ih oni uhitili.

Sudac:

Gospodine tužitelju.

Javni tužitelj:

Nemam pitanja. Dopustite mi samo da pohvalim svjedoka za njegovo brzo djelovanje. Kvijetisti su uvek bili na strani pravde.

Sudac:

Odvjetništvo može govoriti.

(*Odvjetnik otkorača prema svjedoku*)

Odvjetnik:

(*iznenada*) Svjedoče... (Pauza) Jeste li se ikada zaljubili?

Javni tužitelj:

Prigovor, časni sude! Pitanje nije važno za ovaj slučaj i tiče se osjetljivih i privatnih informacija!

Sudac:

Mislim da pretjerujete, gospodine tužitelju. Svjedoče, možete odgovoriti na pitanje.

Svjedok:

Ne. Nikad se nisam zaljubio. Potpuno sam se predao pozitivnoj beskonačnosti.

Odvjetnik:

(zadovoljnog izraza lica) Vidim... Hvala Vam.

Sudac:

Svjedoče, možete odstupiti. (Pauza!) Optuženi, možete govoriti.

Optuženik:

9: U ovom je svemiru, ljubav je obožavana i sveta. Pa ipak danas se ljubavi sudi. Prekršili smo zakon slijedeći naše osjećaje. Isključili smo zahtjev zakonodavca o osiguranju navodne čistoće iz našeg odnosa. Rezultat naše veze može izgledati bizaran, ali je lijep jer je rođen iz ljubavi i tražimo od vas da ga kao takvog uvažite.

7: Niste računali da bi se mogla pojaviti dilema ili postaviti pitanje o pravu na izbor u ljubavi. Prilagođavanje pravilima glavni je cilj zakonodavca. Zar i u ovom slučaju? Slučaju koji je prirodno mističan, čaroban i izvor sreće i uzbuđenja? Kako je moguće logično funkcionirati kad na sastanku s osobom koju voliš imaš osjećaj da je vrijeme stalo ili kao da gubiš sebe, upadajući u slatku prazninu, držeći se za ruke?

Sudac:

Odvjetništvo može govoriti.

Odvjetnik:

Apsolutne istine i činjenice često su skrivene iza zakona. Mislim da su to izrazi arogancije. Možda je to još jedna karakteristika koju posjeduju bića

koja razmišljaju, sudeći po svijetu ljudi koje možemo promatrati. (*Ironično*) Njihova arogancija je dosegla točku u kojoj oni misle da je svijet njihova kreacija. (*Pauza*) Neka današnje suđenje postane povod za revidiranje osnovnih elemenata našeg postojanja. (*Pauza*) Danas mi ne sudimo samo sedam devetina. (*Glasnije*) Sudimo pravu na različitost. (*Pauza*) Mogu li podsjetiti Gospodina Tužitelja da svojedobno nije imao pravo biti na tom položaju. Nekoć je bio smatran inferiornim jer je neparan broj. Referiram se na vrijeme diskriminacije koja je srećom davno prošlo. (*Pauza*) Naš svijet je prepun raznolikostima: parnim, neparnim, egzaktnim, trokutastim, kvadratnim, prostim, kompleksnim, negativnim i pozitivnim brojevima, a sada se još više povećava mogućnost svijeta na raznolikost. Mišljenja sam da je monotonija jednakosti veoma dosadna. (*Pauza*) (*Intenzivnije*) Sedam devetina je broj. On pripada među nas. Ono što ovdje ne pripada su predrasude i rasizam. (*Pauza*) (*Ide prema poroti*) Sudjelujete u povijesnom suđenju koje će biti zapamćeno, nadam se, u budućnosti, (*još intenzivnije*) kao suđenje koje je ispoštovalo pravo na različitost, suđenje koje je ispoštovalo pravo na slobodu. (*Sjeda natrag na svoje mjesto*)

Sudac:

Gospodine tužitelju, što predlažete?

Javni tužitelj:

Ova nedopustiva veza (*govori strogo*) je bomba koja je podmetnuta u temelje našeg svemira, temelje morala i čistoće naše rase. Bomba koju moramo deaktivirati prije nego eksplodira. (*pauza, još strože*) Naše društvo mora biti zaštićeno od samovolje pojedinaca. Naše društvo mora biti lišeno nepodobnih uzora. Naše društvo ne smije biti okaljano. Naše društvo mora ostati cjelovito i čisto. I stoga –predlažem ... Smrtnu kaznu! Neka se tuženika pomnoži s nulom i potpuno eliminira iz našeg svemira!

Sudac:

Porota , možete se sada povući kako bi donijeli odluku.
(*Porota izlazi...mala pauza...vraćaju se nazad*)

Koju ste odluku donijeli?

1905: Kriv

1789: Nevin

876: Kriv

Sudac:

Optuženi je proglašen krivim i ...

($\sqrt{2}$ ulazi u sudnicu držeći crnu kocku)

 $\sqrt{2}$:

Svi ostanite mirni. Pomoću ove kocke mogu stvoriti crnu rupu koja će vas svih proždrijeti. Ja sam broj čije se ime ne smije izgovoriti. (*Ponosno*) Ja sam iracionalan broj. Godinama živim skriven s drugim iracionalnim brojevima, jer nas vaše društvo još uvijek ne može prihvati. Trebale znati da ćemo se boriti na sve moguće načine kako bi zaslužili pravo na postojanje u ovom svemiru ravnopravno s vama. (*Okreće se optuženiku*) Idemo...

(Oni odlaze ostavljajući crnu kocku na sredini sudnice. Tužitelj prilazi kocki, okljevajući je otvori i kaže)

Javni tužitelj:

Ništa!